

PARLEM DE CUINA

Dos blogs de cuina

Dos Blogs de cuina.

Ja fa unes setmanes que us don l'adreça del blog de cuina d'aquesta secció però encara no us l'havia presentat de forma oficial. Cuiant.blog ve a complimentar l'oferta de la web cuiant.com amb un caire més personal i directe; el trobareu a la següent adreça web:

<http://cuiant-blog.blogspot.com/>

El blog vol ésser un espai viu on es presentin les darreres notícies i novetats gastronòmiques de la nostra terra. També surt com un espai de reflexió obert, on tothom pot comentar i compartir les seves opinions sobre gastronomia. També és un espai on s'oferirà informació complementària als articles d'aquesta secció, aportant més fotografies, vídeos i altre contingut per a fer més "didàctica" i "gustosa" la nostra trobada gastronòmica setmanal.

El blog està directament vinculat a la web www.cuiant.com i entre ambdós espais es pot trobar multitud d'informació, receptes i curiositats sobre el món de la cuina, a més de consultar tots els articles d'aquesta secció apareguts en el setmanari.

Esper que aquesta combinació us agradi.

I ja que passem per la web a través de blogs de cuina; us presentaré el del bon company i amic Xisco Guarí (<http://www.xiscoguari.cat/>). Un lloc on aquest inquiet cuiner, amb un estil molt personal, repassa el bo i millor de la gastronomia mallorquina, donat uns textos de qualitat, agradables de llegir i amb un receptari d'aquells que fan olor a "cuina de casa".

Però crec que la millor forma de presentar la feina d'en Xisco és emprant les seves pròpies paraules al que va ésser el seu post nº 200, aquest passat desembre.

"(...) estic content d'acabar l'any amb el post número dos-cents del blog... Són dos-cents posts on he contat els esdeveniments de la meua vida, les receptes que més m'agraden i he mirat de fer-ho sempre respectant les meves senyes d'identitat, podria fer un anàlisi i posar a unes balances lo bo i lo dolent, però no fa falta fer-ho, lo bo supera amb avantatge a lo dolent del blog.

Gràcies a la meua vida entre madones, he conegut a gent meravellosa i he gaudit amb els comentaris que la gent me deixa, sentint que a algú li interessava el que feia. Tenc per cert que seguiré amb el blog, amb les receptes, amb la gent. Miraré de fer-ho millor i més sovint i per avui no tenc res més a dir (...)

I per arrodonir aquesta trobada d'avui que res millor que acabar amb una picadeta.

Torrada de 3 sabors

Ingredients: 1 torrada, 1 tros de formatge brie, 1 tros taronja, 1 anxova

Elaboració: Damunt la torrada posam el formatge brie, a sobre ell el grell de taronja i l'acabam agafant-ho tot amb un escuradents on hi haurà picada l'anxova. Podem afegir un toc més de color si l'acabam amb una punteta de confitura vermella.

Variats de pa de motllo

Ingredients: 1 pa de motlle, unes fulles d'enciam (fulla de roure,

escarola, etc), 2 llauens de tonyina, 4 anxoves, 6 llagostins bullits, 2 cullerades de maionesa, 100 grams de formatge tendre, sal, un parell de talls de salmó fumat i formatge philadelphia.

Elaboració:

Tipus 1: Tallar ben petits tots els ingredients de l'amanida (enciam, tonyina, anxoves, llagostins, formatge fresc); afegir-hi la maionesa per fer una pasta i rectificar de sal si escau.

Escampar l'amanida sobre les llesques de pa de motlle, tapar amb una altra llesca i tallar en quatre parts. Decorar amb una mica d'amanida a sobre.

Tipus 2: Agafar dues llesques de pa de motlle, superposar-les per un extrem i allisar-les amb un corró de manera que quedin enganxades. Escampar el formatge philadelphia a sobre el pa de motlle i posar-hi el salmó. Enrotllar el pa de motlle i tallar rodanxes d'un centímetre aproximadament.

Bon profit i fins d'aquí a 7 dies. parlemdecuina@hotmail.com

Juan A. Fernández

ESPAI PER A LA REFLEXIÓ

2011, un any de pinyol vermell

Dençà que començà aquest any i encara no hem passat ni un mes, sembla que el món pareix una olla de grills. Parlar dels desastres climàtics, com el que ha passat a Austràlia amb les inundacions on pràcticament el país es troba anegat. També les inundacions del Brasil amb més de set-cents morts. La nova erupció del Volcà Etna. Les tempestes de neu que la natura va regalar, és un dir, no tan sols a diversos països europeus, Espanya inclosa, si no també a diversos estats nord-americans. Terratrèmols inclosos.

En quant al tema social, el que va passar amb les manifestacions a Itàlia, a Grècia i ara amb les de Tunísia, que sembla que faran l'efecte dominó a molts altres països africans, perquè el primer en contagiar-se ha estat Egipte. Sembla que tot està trontollant. A la gent se li està acabant la paciència i està sortint al carrer a treure tota la ràbia continguda, que a vegades em pos a la seva pell i no és per menys. Vos pareix que la dona del ex president de Tunísia Ben Ali, no ha bastat tots aquests darrers vint-i-quatre anys que han deixat el país en la misèria, que per "assegurar-se" una bona vellesa, se'n du una tona i mitja d'or. A veure si la justícia internacional es posa les piles. Ha estat la gent al carrer que ha fet caure el seu govern corrupte de Ben Ali.

Quan vaig veure la notícia que s'ha donat a la majoria de canals televisius, no tan sols de tots els aldarulls que estan sacsejant el nostre planeta, si no que un ex-banquer Suís de nom Rudolf Elmer que ha entregat a Julian Assange el fundador de Wikileaks, ni més ni manco, que dos CDs amb les dades de prop de dos mil clients sospitosos d'evasió fiscal als celebres paradisos fiscals, i en concret al situat a les Illes Caiman, m'ha alegrat de valent. Firmes financeres de les més grans fortunes de diversos països del món com Estats Units, Regne Unit i Alemanya, poden

veure ventilats els seus noms per delictes fiscals. Hom no deixa de flipar amb colorins. Abans aquests tipus d'informació habitualment no solia sortir, i si a qualcun periodista se li escapava la ploma, era, no tan sols retirat de circulació, o sigui defenestrat i a més no tornava trobar feina pus mai.

I ara, no tan sols s'esbomba públicament, si no que són els que tenen la informació el que convoquen la roda de premsa per a donar pels i senyals del que van a fer. On també varen explicar que es poden trobar-se implicats a prop de quaranta polítics de l'àmbit internacional i de moment tres bancs inclòs el Julius Baer, amb seu a Suïssa, que té oficines al manco a tres grans paradisos fiscals. I no es queda aquí en les declaracions, Elmer diu que havien, ell i la seva dona, escrit al ministre de finances alemany Peer Steinbrück, per donar-li els documents de manera totalment gratuïta i no varen rebre cap tipus de resposta. Això mateix, no em direu que no put una mica.

A més l'ex-banquer no té por d'esser acusat, com ara s'hi troba, per la revelació de secrets bancaris. Sembla que la por a enfrontar-se a aquests grans poders està desapareixent. Molt bon senyal.

Estarà començant a arribar l'època de la transparència? No fa estona que vaig escriure que si tots els doblers evadits fiscalment als diversos paradisos fiscals, retornassin als seus països d'origen, la crisi -que estic convençut que han creat i provocat aquestes mateixes grans fortunes- ja faria estona que estaria totalment resolta.

Tota aquesta mena de barruts, lladres i pocavergonyes, els hi fot un rave, tots dels drames i tragèdies que han anat provocant. Persones desesperades a l'atur, persones que han perdut casa seva per no poder pagar la hipoteca,

persones que han anat a parar al carrer i que han de menjar als menjadors socials o d'altres que esperen el rebuig dels aliments caducats que llancen les grans superfícies. Aquests mateixos són els responsables que els "països pobres", tot un eufemisme, ja que són països riquíssims amb recursos, el que passa és que estan en mans de titelles que aquestes grans fortunes financeres han assegut al lloc de poder per tenir facilitat per esquillos als ciutadans dels seus propis recursos, sense gaire problemes, deixant un rastre de misèria, penúria, malaltia i ignorància arreu per on han passat. Són els reis Mides de la porqueria i de la corrupció. Conreadors de fam i misèria. Ja és hora que els seus noms siguin coneguts i tots ells siguin jutjats.

Com estic començant l'article a principis de setmana, faré una pausa en el mateix a veure si Julian Assange ja ha tingut prou temps per estudiar els documents informàtics i comença a amollar noms i cognoms d'aquests lladres internacionals. Sembla que no ha estat així i encara haurem d'esperar. Pacència que tot arriba.

També a veure si la justícia, quan surten els noms i cognoms d'aquesta genteta, actua amb el delit i rigor que s'hauria d'aplicar a qualsevol tipus de delinqüent, malgrat aquests s'autodenominin de "guant blanc" i jo de "mans brutes".

Esper, que no és de dir, si per casualitat, que no tindria, perquè ser-ho tanta, apareguessin alguns noms relacionats molt de prop amb Vaticà, i perquè no de l'Estat Espanyol. Encara queda molt d'any endavant. Veurem que ens depara.

Josep Bonnin

